

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3244/2023. (VI. 2.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Mfv.VIII.10.010/2022/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A Tettekész Magyar Rendőrség Szakszervezet által képviselt indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt.
- [2] Az indítványozó által kifogásolt határozat a következő.
- [3] A Kúria 2022. május 25-én meghozott Mfv.VIII.10.010/2022/4. számú ítéletével a Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.179/2021/6. számú ítéletét a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartotta. A Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.179/2021/6. számú ítéletével – az indítványozó keresetét elutasító – Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma 15.M.70.102/2020/14. számú ítéletét részben megváltoztatta arra hivatkozással, hogy az indítványozó eredeti munkaköre mellett ellátott más munkakörbe tartozó feladatokat, ezért a másodlagos kereseti kérelme szerint megbízási díjra jogosult.
- [4] 1.1. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege a következő.
- [5] A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoka 2009. szeptember 1-jei hatállyal egy fő segédelőadói (biztonsági) beosztást létesített II/III. besorolással. A státusz betöltésére kiírt pályázatot az indítványozó nyerte el, így áthelyezéssel 2009. október 1-jei hatállyal a Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási, Továbbképzési és Rehabilitációs Központ (alperes) jogelődjéhez került kinevezésre.
- [6] A segédelőadói (biztonsági) beosztást létesített indítványozó munkaköri leírása szerint elméleti és gyakorlati oktató, fegyvermester volt, munkaköri feladatai közé tartozott az alaki ismeretek tantárgy elméleti és gyakorlati oktatása, az oktatott tárgyban a hallgatók felkészítése és számonkérése.
- [7] Az indítványozó 2011. január 10-én „szolgálati jeggyel” fordult az alpereshez, amelyben beosztása, besorolása és díjazása 2009. október 1-ig visszamenőleges felvizsgálatát és módosítását kérte. Az alperes igazgatója 2011. január 12-i válaszlevelében arról tájékoztatta az indítványozót, hogy besorolása nem tér el a pályázati kiírásban szereplő II/III. besorolástól.
- [8] Az indítványozó a 2013. március 13-án előterjesztett szolgálati panaszában 3.760.260 forint illetménykülönbözet és kamatai megfizetését kérte. Arra hivatkozott, hogy ténylegesen nem a biztonsági segédelőadó beosztáshoz tartozó feladatokat, hanem magasabb besorolású, főelőadói beosztást töltött be, ezért illetményét is ennek megfelelően kell megállapítani. A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoka a szolgálati panaszt elutasította. Az indítványozó szolgálati viszonya 2014. május 14-én szűnt meg közös megegyezéssel.
- [9] Az indítványozó ezt követően keresetet nyújtott be, amelyben elsődlegesen 2009. október 1-től 2013. május 4-ig számítottan 3 635 030 forint illetménykülönbözet és ezen összeg kamatai, 343 491 forint távolléti díjkülönbözet és kamatai, másodlagosan 2009. október 1-től 2012. december 31-ig számítottan 1 507 350 forint megbízási díj és ezen összeg 2011. május 1-től számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozása szerint döntően és túlnyomórészt főelőadó és kiemelt főreferens beosztásba tartozó oktatási feladatot látott el, amely beosztásokat a perbeli időszakban hatályos a vonatkozó miniszteri rendeletek az I/IV. besorolási kategóriába soroltak. Másodlagos kereseti kérelme indokolásaként előadta, hogy a munkaköri leírása alapján és ténylegesen is főelőadói beosztást látott el, amely mellett többletfeladatként fegyvermesteri feladatokat is végzett, így részére illetménykülönbözet jár.
- [10] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.M.1792/2013/24. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság, a 4.Mf.680.469/2015/7. számú ítéletével helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság az Mfv.I.10.870/2016/7. számú végzésé-

vel hatályon kívül helyezte a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.468/2015/7. számú ítéletét, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.M.1792/2013/24. számú ítéletére is kiterjedően és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A kúriai végzés szerint a megismételt eljárásban a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 3. § (3) bekezdésében foglalt, az 1/2009. (VI. 24.) PK. véleménynek megfelelő bizonyításra vonatkozó tájékoztatást követően előterjesztett indítványok alapján kell a bizonyítási eljárást lefolytatni és az így beszerzett bizonyítékokra alapítottan megállapított tényállásra tekintettel kell az indítványozó keresetét elbírálni.

- [11] A hatályon kívül helyezés folytán megismételt elsőfokú eljárásban, a Fővárosi Törvényszék 2021. január 12-én meghozott – majd a 20-as sorszám alatt kiegészített – 15.M.70.102/2020/14. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította és kötelezte a perköltség megfizetésére. A Törvényszék szerint az indítványozó – az őt terhelő bizonyítási teherre figyelemmel – nem tudta bizonyítani, hogy magasabb besorolású munkakörhöz tartozó munkaköri feladatokat látott el saját munkaköri feladatai helyett, illetve azok mellett (munkaidejében, vagy annak egy részében).
- [12] Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla Munkaügyi Kollégiuma 2021. október 7-én meghozott 1.Mf.31.179/2021 /6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és kötelezte az alperest 695 700 forint megbízási díj, ezen összeg 2011. július 10-től a kifizetésig számított késedelmi kamata megfizetésére. Az indítványozót terhelő elsőfokú perköltség összegét 445 000 forintról 322 000 forintra mérsékelte, kötelezte az indítványozót 50 000 forint másodfokú perköltség megfizetésére, megállapította továbbá, hogy a fellebbezési illetéket az állam viseli. A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában a tényállást kiegészítve rögzítette, hogy az indítványozó csak 2010., 2011. és 2012. évben végzett oktatási feladatokat, 2009. és 2013. évben egyáltalán nem látott el ilyen tevékenységet. Az ítéltábla a tanúvallomások és az indítványozó személyes előadása alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó az oktatási tevékenységet nem az eredeti beosztása helyett, hanem annak ellátása mellett végezte, ezért a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 50. § (4) bekezdése alapján megbízási díjra jogosult, amelynek mértékét a jogszabályi keretek között 2010. január 1-től 2012. december 31-ig tartó időszakra a rendvédelmi illetményalap 50%-ában határozta meg figyelemmel az oktatási feladatok önálló, de nem teljes körű ellátására (vizsgáztatási feladatok stb.) és az oktatott tárgyak óraszámára.
- [13] Az ítéltábla ítéletével szemben az indítványozó a Kúriához felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében a másodlagos kereseti kérelmében foglaltaknak megfelelő megbízási díj, azaz az alperes 1 507 351 forint és ezen összeg 2011. május 1-től a kifizetésig számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kérte továbbá a jogerős ítéletnek az első-, és másodfokú perköltség megfizetésére kötelező rendelkezésének megváltoztatását akként, hogy a peres felek az első-, és másodfokú perköltségüket maguk viselik, vagylagosan pedig a megállapított első-, és másodfokú perköltség lényeges – legfeljebb a megállapított perköltség 25%-ára – mérséklését indítványozta. Az indítványozó szerint a jogerős ítéletnek a megbízási díj iránti kereseti kérelmet elutasító része megalapozatlan, az eljáró bíróság nem vette figyelembe megfelelő mértékben az eset valamennyi körülményét és a megbízási díj mértékének megállapításakor a jogszabályokkal részben ellentétes határozatot hozott [a Hszt. 50. § (4) bekezdésébe, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó egyes fegyveres szervekkel hivatásos szolgálati viszonyban állók szolgálati viszonyáról és a személyügyi igazgatás rendjéről szóló 64/2011. (XII. 30.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 19. §-ába, továbbá a régi Pp. 164. § (1) bekezdésébe és 221. § (1) bekezdésébe ütközően]. Az indítványozó érvelése szerint a másodfokú bíróság helytállóan ítélte meg, hogy a segédelőadó beosztásába az általa ellátott oktatási tevékenységek nem tartoznak bele, ugyanakkor az illetményalap 25-100%-ban megállapítható megbízási díj mértékének 50%-ban történő megállapítása során helytelenül mérlegelt). Álláspontja szerint a megbízási díj elutasítása a 2009. október és december közötti időszak vonatkozásában megalapozatlan, a per irataival – így a munkaköri leírásával – ellentétes. Az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében a megállapított megbízási díj összegszerűségét is kifogásolta és kifejtette, hogy munkaidejében döntően és túlnyomórészt a magasabb beosztáshoz tartozó feladatokat látta el, a biztonsági segédelőadó munkakörébe tartozó feladatokat legfeljebb munkaidejének 5-10%-ban végezte, ezért álláspontja szerint a Hszt. 50. § (4) bekezdése szerinti 100%-os megbízási díjra jogosult. Az ítéltábla a vonatkozó miniszteri rendeletek szempontjait figyelmen kívül hagyta, nem értékelte az oktatott tárgyak óraszámát sem. Az indítványozó továbbá hivatkozott a perköltség eltúlzott voltára is.
- [14] A Kúria 2022. május 25-én meghozott Mfv.VIII.10.010/2022/4. számú ítéletével a Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.179/2021/6. számú ítéletét a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartotta. A Kú-

ria szerint az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul panaszolta a 2009. október 1-től december 31-ig végzett oktatási tevékenysége ellentételezésének elutasítását. Az ítélet a jogerős ítéletében a tényállás kiegészítéseként rögzítette, hogy az indítványozó 2009. és 2013. évben egyáltalán nem látott el oktatási feladatokat. A Kúria kifejtette, hogy az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet tényállás megállapítását megsértett jogszabályhely megjelölésével nem támadta. A régi Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére nem hivatkozott, amely szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. Ezért a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítéletben foglaltaktól eltérő tényállás megállapítására és a bizonyítékok felülmérlegelésére nem volt lehetősége [rég. Pp. 272. § (2) bekezdés]. A megbízási díj mérlegelésére irányadó szempontokat a Hszt. 50. § (4) bekezdésére figyelemmel a BM rendelet 19. §-a tartalmazza, amely szerint annak mértéke megállapításánál a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített beosztás besorolása, valamint a Hszt. 50. § (3) és (4) bekezdésében foglaltak irányadóak.

- [15] A Kúria szerint a jogerős ítélet a megbízási díj mértékét e szempontok figyelembe vételével állapította meg, ítéletét a régi Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelően indokolta. A Kúria szerint az ítélet a helytállóan értékelt, hogy az indítványozó a segédelőadói beosztásba nem tartozó oktatási tevékenységet végzett, amely nem csupán a gyakorlati ismeretek átadását, hanem elméleti oktatást is magába foglalt, így megállapítható volt, hogy 2010-2012-ig magasabb beosztásba tartozó feladatokat is végzett. Figyelembe vette az oktatott tárgyak óraszámát, az oktatási feladatokkal járó többletterhet és felelősséget, valamint e tevékenység munkaidejéhez viszonyított arányát is. A rendelkezésre álló okirati bizonyítékok és tanúvallomások alapján – amelynek felülmérlegelésére megsértett jogszabályhelyre hivatkozás hiányában nem volt lehetősége a Kúriának – arra a következtetésre jutott az ítélet a jogerős ítéletében a döntésénél a figyelembe vett tényállást, a felek nyilatkozatait és érvelését, a rendelkezésre álló bizonyítékokat és az alkalmazott jogszabályokat megjelölte, így határozatának indokolása a Kúria szerint megfelelt a jogszabályoknak és a bírói gyakorlatnak is. A másodfokú bíróság a pertárgyérték, az indítványozó pervesztettségének aránya alapján a régi Pp. 81. § (1) bekezdés és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés helytálló alkalmazásával állapította meg az első- és másodfokú perköltség összegét, amelynek felülbírálatára vonatkozó indítványozói érvelés megalapozatlan volt.
- [16] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény a XXVIII. cikk (1) bekezdéseinek sérelmére hivatkozva kérte a bírósági döntések megsemmisítését, indokai a következők.
- [17] Az indítványozó szerint a tisztességes eljáráshoz való jogát sérti az elsőfokú ítélet, az ítélet elleni fellebbezésnek nem teljes mértékben helyt adó másodfokú ítélet meghozatala, azaz az indítványozó keresetét elutasító része, illetve a Kúriának a jogerős döntést helyben hagyó ítélete. Az indítvány szerint az ítéletekben felhívott jogszabályokból – illetve ezáltal az ítéleti indokolásból – a jogértelmezés általános szabályainak megtartása mellett nem következik indítványozót részben marasztaló bírói döntés, így azok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett indokolási kötelezettséget, amely álláspontja szerint az ítélet alaptörvény-ellenességét is eredményezi. Az indítványozó szerint a támadott döntések keresetét elutasító része, továbbá a Kúria ítélete szerinti jogalkalmazói jogértelmezés közvetlenül befolyásolta indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogának gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését.
- [18] Az indítványozó szerint a Kúria nem indokolta részletesen azon megállapítását, hogy az indítványozó miért panaszolta alaptalanul a 2009. október 1-től december 31-ig végzett oktatási tevékenysége ellentételezésének elutasítását. Ezzel összefüggésben az indítványozó a régi Pp. 221. § (1) bekezdésére, valamint arra is utalt, hogy

- az elsőfokú ítélet szerint az indítványozó a kinevezésétől kezdve, a munkaköri leírásában rögzített feladatokat végzett.
- [19] A tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét az indítványozó arra tekintettel is állította, hogy a Kúria ítéletének indokolása szerint a felülmérlegelésre a megsértett jogszabályhelyre történő hivatkozás hiányában nem volt lehetősége a Kúriának. Az indítványozó szerint azonban a felülvizsgálati kérelemben megjelölte az általa megsértettnek vélt jogszabályhelyeket [Hszt. 50. § (4) bekezdése, BM rendelet 19. §-a, valamint a régi Pp. 164. § (1) bekezdése és 221. § (1) bekezdése vonatkozásában]. Az indítvány szerint ezért az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.
- [20] Az indítványozó szerint a megbízási díj tekintetében az ítélet tábla és a Kúria a BM rendeletben kógensen meghatározott szempontokat nem teljes mértékben vette figyelembe, illetve hagyta helyben, ezek indokolását a régi Pp. 221. § (1) bekezdése szerint nem adta meg. Az indítványozó szerint a perbeli hivatkozásai, továbbá a fellebbezés és a felülvizsgálati kérelemben rögzítettek ellenére nem került értékelésre (és annak indokát sem adták a bíróságok), hogy az ellátott feladatok beosztása más besorolási osztályba tartozó tiszthelyettesi beosztás.
- [21] Az indítványozó szerint a megbízási díj 50%-os mértékű megállapítása során az indítványban előadottak szerint az ítélet tábla és a Kúria is figyelmen kívül hagyta a régi Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltakat, valamint a Hszt. 50. §-ának, illetve a BM rendelet 19. §-ának rendelkezéseiből a jogértelmezés általános szabályainak megtartása mellett nem következik a keresetben kérelmezett 100%-os mértékű megbízási díj bíróságok által megítélt 50%-os mértékre való csökkentése, mely indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát sérti.
- [22] Az indítvány ezt követően – az előadott jogértelmezési kifogásokra tekintettel – hivatkozott az Alkotmánybíróság több döntésére {3173/2015. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [53]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]–[34]}.
- [23] 2. Az alkotmányjogi panasz nem tett eleget a befogadhatóság Abtv.-ben előírt feltételének.
- [24] 2.1. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek, különösen a 27. § szerinti érintettség, a jogorvoslat kimerítése, valamint a 29–31. § szerinti követelményeknek.
- [25] 2.2. Az indítványozó a Kúria ítéletét 2022. július 4-én vette át, az indítványozó az alkotmányjogi panaszt 2022. szeptember 2-án – az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül – nyújtotta be képviselő útján. Az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására az indítványozó határidőben kiegészítette az indítványt.
- [26] Az indítvány megjelölte az indítványozó jogosultságát és az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont]; az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérte kizárólag az Alkotmánybíróság eljárását. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói ítéleteket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont], valamint az Alaptörvény indítványozó szerint sérelmet szenvedett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben megjelölte az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolta, hogy a sérelmezett bírói döntések álláspontja szerint miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. Az indítványozó továbbá kifejezett kérelmet terjesztett elő a támadott bírói döntések megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [27] Az indítványozó számára további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre, felperesként érintettsége fennállt a Kúria felülvizsgálat keretében hozott jogerős ítélet táblai döntést helybenhagyó ítéletével összefüggésben, a képviselő meghatalmazását az indítványozó csatolta.
- [28] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel nem konjunktív, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {vö. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

- [29] 3.1. Az indítványból kitűnően az indítványozó valójában – amint arra az indítvány közvetetten utal is – a fellebbezésben és a felülvizsgálati kérelemben előadott kifogásokra hivatkozik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben, illetve címén.
- [30] Az indítvány szerinti (az indítvány által állított) s az indokolás hiányát sérelmező kifogás valójában a megbízási díj mértékének megállapításával, továbbá – a 2009-es évben folytatott indítványozói tevékenységet érintő részében – a tényállás kiegészítésével, a felülmérlegelés lehetőségével összefüggő. Ekként az eljárt bíróság mikénti mérlegelése, megítélés körébe tartozó.
- [31] Ehhez képest a kifogás tárgyát képező igény érvényesítése bíróság előtt biztosított, a bíróság döntési jogkörének lehetséges mérlegelési terjedelme pedig előrelátható volt. A felülvizsgálat keretében a Kúria által helybenhagyott jogerős ítélet – az indítványozó másodlagos kereseti kérelmére figyelemmel – a megismételt eljárásban hozott elsőfokú ítéletet az indítványozó számára előnyös módon megváltoztatta, de nem az indítványozó által kívánt időszak és összeg vonatkozásában. Az ebben való bírósági álláspont a bíróság belátására bízott. A Kúria pedig határozatában számot adott a felülvizsgálati kérelem szerinti – s az ítélet tábla ítéletére vonatkozó – álláspontjáról, illetve döntésének indokairól. Ehhez képest a támadott ítéletekben van a kifogásolt elemekre vonatkozó indokolás.
- [32] Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül nem értékelhető alkotmányos kérdésként önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntéseket tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja {vö. 3529/2021. (XII. 13.) AB végzés, Indokolás [24]; 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az Alkotmánybíróság szintén megjegyzi, hogy „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatja továbbá az indokolásban megjelölt bizonyítékok és érvek megalapozottságát, ahogyan azt sem, „[h]ogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket” {3065/2016. (IV. 11.) AB határozat, Indokolás [36]}.
- [33] Az Alkotmánybíróság szerint az indítványozó kifogásai nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkoznak, a bíróságok ténymegállapítását, jogértelmezését és jogalkalmazását vonja kritika alá, és a támadott határozatokban foglalt döntést magát (annak számára részben hátrányos voltát) tekinti alapjogi sérelemnek, a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében {vö. pl. 3264/2022. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [64]; 3462/2020. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [34] Az Alkotmánybíróság jogköre az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja és az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében arra terjed ki, hogy kiküszöbölje a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata, hogy a bírói döntés iránya, illetve a bírósági eljárás felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ából következően nem általános felülbírálati fórum. Az eljáró bíróságok által – indítványozó álláspontja szerint – elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések önmagukban nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére {vö. 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [35] 3.2. Következésképpen az indítvány nem vetett fel a bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség iránti kételyt, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségűként értékelhető kérdést. Az alkotmányjogi panaszban foglalt érvek alapján ezért nem állapítható meg, hogy az Abtv. 29. §-ában szereplő feltételek fennállnak.
- [36] 4. Ekként az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1) és (2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdése alapján eljárva – az Abtv. 29. §-ára, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) pontjára tekintettel visszautasította.

Budapest, 2023. április 25.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2151/2022.

